

الشيخ والشيخ استاذنا جلاله

في ليلة الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

به یاد و بود قیام حماسه آفرینان ۲۴ حوت ۱۳۵۷ هجری باستان

==

بنایم صبحگاههای که از طوفان پرشورش

ملک در سپرخ نیلوفر ز شادی نغمه ساز آمد

گزید انگشت حیرت را خرد زین موج طوفان را

پهرا از علو این همت باستفسار را ز آمد

ملک سرگرم اخلاص و فکرت مصر و پیرایه

به استقبال حق جوین در جنات باز آمد

روز بیت چار حوت صبح عید قربانی

هزاران کودک مومن بقرمانگه فراز آمد

چو ماجر کرد چشم نوجوان مادرش سرمه

بمیدان شهادت هر جوان چون سرو نماز آمد

برآمد نعرهٔ تکبیر کیدم اند خیابان ها

ز هر سو پرچم اسلام اندراپتن از آمد
ز لا اله الا الله و از الله اکبر ها

زمین و آسمان لرزید و کرسی گداز آمد
یکی در دست او چوب یکی در دست حاقد

یکی بارزه و داس از ره دور و دراز آمد
چو سیل پر خروش آندم ز هر سو پدید آمد

همه با هم برادر وار باراز و نیاز آمد

چنان شوریده با دشمن جنگ چو مردانه

که دشمن با همه نیرو و فرارش جا پشاز آمد

برگنار و مسلسل بست آخر هر مسلمان را

مسلمانیکه با عشق فراوان پیش از آمد

ز مسکو بر هلاک این فداکاران کف
به صد نامیک بم افکن بختین تاخت و تار آمد
در اندم کشت بی پروا هزاران پرواز

از اندم تا کنون غارتگری با این طراز آمد
ازین عزم و فداکاری تا کنون بود جبار
هر است باستان تا روز محشر سرفراز آمد
بیالای مہد فانی که اولاد سلحشور

بدنیای بشر همواره صاحب امتیاز آمد

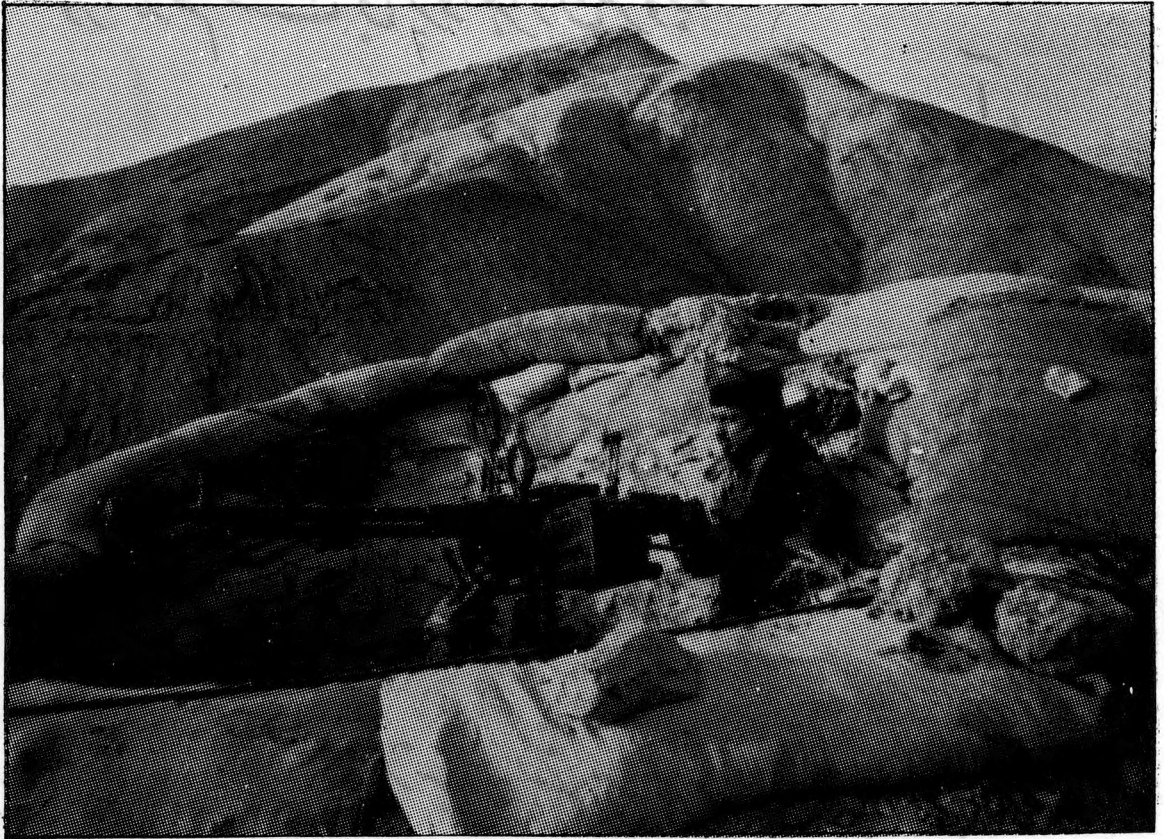
”شہید“ غرق خون غازی سنگر نشین

سپاس مرجای خلق عالم و لنواز آمد

مخبرانہ الامان فی دکان الہدیہ

ناتین پینجہ ابدلیہ

الذی یسیر فی الدنیا

شیشہ زدن غرق میست

ناتین پینجہ ابدلیہ

یا حمت عالین یاسید مرسلین

یا شافع مذنبین یار سهر عکس

از روضه بر آس سر بر امت خود نگر

کافاده چه در بدر چپاره و سقار

امروز که میت و چار حوت هرات است امروز به هزاران قربا خدا شدند

از پیر نجات دین - باغیت آهینین در راه خدا خود کیار و فدا شدند

یا حمت عالین یاسید مرسلین

یا شافع مذنبین یار سهر عکس

از روضه بر آس سر بر امت خود نگر

کافاده چه در بدر چپاره و سقار

ای تربت اولیاء بی شک و دلادری سرمایه افتخار - نزد همه کشوری

سنبول جفا و ورزم در مرکز حاوری اسلام عزیز را باد بد به سنگری

یا رحمت عالمین یا سید مرسلین
یا شافع مذنبین یا رهبر غمگسار
از روضه برآر سر بر امت خود نگر
کافتاده چه در بدر بیچاره و سقراط
قرابان شجاعت اهل خدا پرست ای مردم سر کف آملت چیره دست
باد از خدای پاک تا روز خیرا هم غازی شهید تو از باره عشق مست

یا رحمت عالمین یا سید مرسلین
یا شافع مذنبین یا رهبر غمگسار
از روضه برآر سر بر امت خود نگر
کافتاده چه در بدر بیچاره و سقراط

بسم الله الرحمن الرحيم

در اوس های متجاوز در خلال اشغال افغانستان بهر تاکتیک که متوجه شدند
بنای امی انجام میدهم از آغاز روی کار آمدن کودتای اسامی و کمونستی
هفت شور در افغانستان روس با طبق برنامه ریزی های قبلی خود
از نیرنگ ها و تاکتیک های متعددی کار گرفتند که بیاری خداوند
بزرگ و فراست ایمانی و عقیدوی مردم خداپرست و مجاهدین
چهره دست افغانستان یکی بعد دیگری خنثی و در همه مراحل از برآ
های نیرنگی و تدویری خود جز زبونی و مایوسیت مطلق خبری ترین
استفاده کرده نتوانستند .

نخستین پلان که روس ها در آغاز کودتا توسط عروسک های
فرمانیشی خود یعنی ترکی و امین روی کار نمودند شدت وحدت
زائد الوصف بود که چهره واقعی گماشته گان و اجیران زر خرید را
روشن و پرده را از روی رژیم مرموز غیر اسلامی و غیرانسان بر داشت

روسها بفکر اینکه با برخورد های بیرحمانه و ظالمانه خود بزرودترین صفت
 یوغ اسارت و بردگی را برگردن های آرزو این گردن فرازا آزاد
 منش خواهند نمود و بساط اسلام و مسلمین از کشور اسلامی افغان
 بر خواهند چید بان ملحوظ نخت بکشتار مسلمانان مظلوم بخصوص
 علماء و روحانیون و روشن فکران مسلم آستین بالا زدن و تاجیکه
 می خواستند قیتر و آزار مسلمانان را مبادرت نمود و با شکنج های طاقت
 فرسا علماء دینی و روحانیون بگناه را بجرم اسلامیت مسلمان بودن
 بشهادت رسانیدند شبی نبود که عده از مسلمانان مظلوم از خانه
 و کاشان شان بیرون نکشند و بعد از اذیت و آزار که تاریخ بشر نظیر
 آن را کمتر سراغ خواهد داشت ایشان را با دیدگان پلاستر شده دست
 های دست بند زده و شان های کبود رنگ - و پشت و پهلوها
 پاره پاره و خون آلود بشیه چال های تاریک و گودال های عمیق زند
 بگور نکند و یا سینه های برهنه چاک چاک شان را بپسلس نمینند

و در وندار زندگی شان را بنام تلاشی و با زری بغارت و چپا
 نرند در سکوت مرگبار شب های تاریک زمرمه و زود و فغان در آن
 فریاد کودکان و یتیمان - ناله جانکا پدران - در گوش های مصیبت بار
 هر ماتم خانه پروانه وار در فراق عزیز از دست داده خود طپیدن
 درشته ولی بایر ای آن بنوده که این آه و ناله ها از گوشه های
 و محنت بار خانه های به سکوت فرورفته سری بیرون کشد و یادر
 گوش مرهم گذارد و در دستانی طنین اندازد . مساجد و
 معابد را رقاصه خانه و مدرسه را انشراح خانه ساختند .
 اوراق قرآن عظیم الشان را در وسط هر محراب آتش زده و یکدیگر را
 به تماشای این فجائع دعوت می کردند تعلیم قرآن و تدریس علوم دینی
 و دینی را در تمام مساجد و مدارس ممنوع و در عوض لسان روی و
 موسیقی را جاگزین آن ساختند و هزاران کودک طفل معصوم را
 پیش چشم مادر سر برنید و جلکش را به سرتنیزه ها خنده کنانه قطعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرًا فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَفُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ط

قرآن کریم سوره آل عمران آیه ۱۴۰

ترجمه : و با از پیغمبر که قتال کردند با کفار همراه او خدا پرستان بسیار
 نکردند بسبب مصیبت که در راه خدا بایشان رسید و ضعیف نگشتند و فرستاد
 سازش نکردند و خدا دوست دارد صبرکننده گان را - و نبود سخن ایشان مگر اینکه
 پروردگار ما بیا مرز با گنایان ما و از حد گذشتن در کار ما و استوار در قدم های
 و نصرت و یار بر قوم کافران پس داد ایشان را خدا ثواب دنیا و نیکو ثواب آخرت
 و خدا دوست میدارد نیکوکاران را .

می کردند و مادر با دیده باز به این صحنه می نگریست و در غیاب شانه
 پاره های گوشت جگر گوشه ریش را بر زیر خاک پنهان می کرد. این
 کثرت ظالمانه و بیرحمانه و برخورد های غیر انسانی روس های جنایتکار
 که مستقیماً توسط خود آنها یا اعمال مزدور و خود فروخته، شاه
 ترکی و امینی ها صورت میگرفت روی چنگیزیان تاریخ را سفید و -
 اخدود دمان فجارت را که قرآن کریم گواه جنایات و ستمکاری شاهان
 بحیرت و سردرگمی فرو برد و این بیداد و خوتخواری روز بروز
 اوج می گرفت تا باشد که از هر راس این برخورد ها وحشتناک و هشت
 انگیز مسلمانان حتی پرست سراطاعت بر آستانه قدرت و سیطره
 اتحاد دولتی گذشته و مجبور به انقیاد و پیروی از رژیم بیدکو
 غیر اسلامی گردند و این کشور اسلامی چون بخارا و چکوسلوواکیا
 و غیره در قطار کشور های مستعمره و تحت سیطره کمونست شور و قرار
 گیرد در خلال این جریان دهشت زاکانه صبر مسلمانان با شهامت

کشور قهرمان خیز لبریز و احساسات ایمانی و ارشاداتی قرآنی و
 رهنمائی علمائی حقانی ملت مظلوم و ستم کشیده را بحرکت و جنبش
 ستار و ارادت چنانچه قیام قهرمانانه ۲۴ حوت ۱۳۵۷ مردم مسلمان
 و غیرتمند هرات و شهادت بیش از ۲۵ هزار پیر و جوان بیگناه آن
 دیار در یک روز جنبشهای عمومی سائر ولایات افغانستان و به پا
 خواستن کافه ملت سلحشور اسلامی بمنظور اعلام کلمه الله و دفاع
 از دین و آئین و ناموس وطن و ادامه پیکار بی امان کرملین را بلرز و آورد
 و کاخ نشینان مغرور و عاقبت نیندیش آنرا سخت بخت و سرنگی
 فرو برد و روس ها که هرگز چنین عواقب پیش بینی نکرد و گمان نمی برد
 که با چنین مصدع مواجه خواهند شد با یک جهل حیرت و شگما
 برنامه را به تعویض مهره دیگری تغییر داده و ببرک را با دستور
 تازه استقامتی و عوام فریبی برمسند قدرت پوچ و میان تهی قرار دادند
 تا به لجه های احترام بدین و احترام به علماء و روحانیون و ترسیم مساجد

445

در چندین سخن رانی خود از همدستی ملت به مجاهدین یاد آور شده
 و ملت افغانستان را با مجاهدین مسلمان که به اصطلاح خود بنام ^{شار}
 مهاگفت همکار و همدست معرفی نموده است چنانکه ازین برنامه هم کار ^{شان}
 بجای نرسید ناگزیر با داران برک بفکر آن شدند تا تا کتیک تفرقه
 نفاق انگنی کار گرفته در صفوف فشرده مجاهدین مسلمان رخنه عائد
 کرده و سعی در زند تا تفرقه و مخالفتی را بین مجاهدین ایجاد و با دامن
 زدن آتش اختلاف بتوانند گام مثبتی در راه نیل به اهداف شوم
 خود بردارند و البته این تا کتیک را بیشتر از همه عوامل به نفع خود
 تلقی کرده و بر اثرات آن ارجح می گذاشتند زیرا روس با نصایح
 و تلفات جانی و مالی و شکست بار پیایی سیاسی و نظامی خود
 متیقن شده بودند که به هیچ وسیله برایین ملت قهرمان فائق
 آمده نمیتوانند مگر به تفرقه و نفاق که ایشا را به جان یکدیگر اندازند
 و خود کار خود سازند و در این زمینه بشدت دست اندر کار شدند

جو اسیس و گماشته گان خود را در هر گوشه و کنار پراگنده و توطیف نمود
 بحمد الله که مجاهدین بیدار و سنگر نشینان آگاه افغانستان در پرتوی
 شعاع عقیده و ایمان و نبش و آگاهی کامل امتی دو بهم بستگی خود را
 حفظ و روز بروز بر غم دشمن بر اتفاق و وحدت خود در داخل سنگرها
 پراختی خویش افزودند و با ستارگان آسمان فراست و ایمان
 خود چنان شیاطین و جو اسیس انسی و جنی را مرحوم ساختند که بجز
 ترین استراق سمع و کشف راز و اسرار - و تخریب و نفاق و مفت
 نشد و در عوض کامیابی کارشان به شرمساری و رسوائی کشید و
 و به فحوائی « اشداء علی الکفار و رحماء بینهم » با کمال یکدلی و
 یک جهتی محبت و ایثار خلوصیت و حسن نیت یکبار خود را ادا نموده
 و با قلب سرشار از صداقت و اخلاص و نیروی عقیده و ایمان در
 مقابل دشمن ثابته و ندان مسلح عاشقانه و قهرمانانه رزمیدند و تا
 آخرین رمق حیات درین جهاد و سعادت بخود پایه در و با وحدت

روز افزون استوار خواهند بود چون درین پلان خود هم نام کام و
نمی توانستند طریقه آرزو مند آن بودند نتیجه بدست آوردند ناگزیر
صد و آن شدند تا به تقرر یک تعداد افراد غیر حزبی در کرسی های
حساس دولتی ذی هیت عامه را تا جای متمایل و ازین راه آتش
خشم ملت بپا خواسته را فرو نشانند ولی از اینجائی که درک و آگاهی
ملت مسلمانان رخنه یافت نه با لاتر از آن است که به این فریب بازی
های کودکان و بی شرمانه دشمن واقعی بگذارد در زمینه باین مضمون مکرر
حیدر شان را واهی و بی اثر و نمود کرده و گفتند .

برو این دام بر مرغ دیگری نه که غنقا را بلند است آشیانه
در این گیر و دار پیرک که از فرزندان راستین کمونت و شگرد
و فادار برتر نف بود و در بر آورد انتظار روس ها و طلبانه قدا
نمود و با تجارب که در دوران کودتا اندوخته ببادارن خود اطمینان
داد که حسب مقتضی صحنه را نورمال و به هر نیزنگ و تدویر یک شود

کافہ انتشار ملت را بہ خود جلب و بر قیام آتشین ملت بپا خورستہ
 خاتمہ میدہد خوشبختانہ ہر سحر و جادو کہ داشت و ہر زور و زوری کہ
 بکار برد جزئی ترین موفقیت بدست آورده نتوانستند در عوض
 روز بروز اعتماد روس را نسبت بہ خود در تزلزل یافت تا آنکہ
 روس ماخذ تا مدعاہ فشانہی نمائی اورا بی ارزش تلقی کردہ خواہستند
 اورا بہ سرنوشت نگین رفقای ترک و این آشنا سازند ولی
 مصلحتاً نابود کردنش بزمان معینی موکول و در عوض نجیب
 را برابر یکہ قدرت نشانند و رہبریت قاطع حزب را بوی مفوض
 داشتند نجیب کہ پرورده دامان - کجی ب و از سر سپردن
 فرزند لین و آزمودہ شدہ میدان عمر بود با پیکر ہزار چہرہ و
 ودان ہزار زبانہ بر کرسی حق اللہی پدران بجهنم رفتہ خود -
 نشسته آغاز بکار نمود بخطہ بزرگی وزمانی بہ چہرہ داخل
 عمر شدہ و بدست یاری اندوہامی چندین سالہ خود چرخ صدا

افعال زمانی از اسلام صحت باز کرده و زمانی همچون زمان چاه
 پسرنگ ملت و قومیت با اقتدار ملت شفع می آورد و با کلمات
 فرمیده از مردم استمالت و دجوی می نماید به امید اینکه ساه
 لوحی را فریب و باین نیزنگ بازی با جای پای بنمود باز نماید
 غافل از اینکه شعور و آگاهی مردم مسلمان و ملت غیور بپا خورسته
 ما بالاتر از ان است که بزرق و تذبذب ویران شیطانی جادوگر و پچه
 زمانی های هر کمونست بی خدا و تعلیم یافته گانه مکتب اسکا و قعی گذشت
 آگاهانه یا نا آگاهانه سرسازش فرود آورند نجیب همان طریقه که
 در کور کمونست کرامت نشانی خود را به ذوب در و شعور و آگاهی لازم
 نیز از دست داده است زیرا اگر اندک شعور می داشت از کندن
 کله ترکی و این در روزگار سیاه برک پند و تجربه می آموخت
 و به خود می اندیشید که روزگار ترکی و این و برک چگونه شد
 و عاقبت کارشان بکجا رسید البته جانی نشینان آن بستر نشسته

افلاکت بارتري سواجه خورهند شد او بايد بدانند که
 لزين حماک بازي ما و چرب زباني ما و استمالت ما و کودتا
 و خواب و خيال اعدام ما مي مجايدن و افشانه سرائي گره و
 کشتو: نخواهد آمد طوریکه ترکی و ارمن و بيرک با همه زرد زور
 و تذویر بر آنچه از چال و فريب به کار بردند سودي نگرفته
 عاقبت در آتش دگن ناپخته، خود سزنگون افتاده و سوختند
 حال همه اين ملحدان نيزنگ باز اين و عاقبت همگان چنين است
 اى بي شعوران از خدا بجز - اى نجيب نماز زنجارت لحظه بخود
 آئيد و به نعلش ماى ناکام رهبران آتشين کرد در خود بنگريد
 و عاقبت حال خود را بنيديشيد که حال شما عين ماجراست
 عوام که در عالم کون قاهر تصور بود در راه انقياد و تسليم
 و سازشش اين ملت گردن فراز به کار برده شد اگر از
 زرد زور و تذویر کار مى ساخته ميشد ترکی ما و ارمن ما

ویرکی ما در آن مورد برگزگوتاهی نکردند و لاین ملت مسلمان و
 خداپرست به غیر از اسلدم و حاکمیت قرآن به نیز وی دیگری
 سرانفتاد فرو نمی گذارند تا کشور عزیز خود را از لوث کمونست
 پدید پاک نساوند و تا قرآن عظیم الشان طریشاید و باید در
 سر زمین خود حاکم نگردانند نه به مای و صومی روس و نه به
 خراب و خیال امریکا محالی خواهند گذاشت .
 شمای دشمنان اسلدم و بشریت همان کمونست کما وطن فروش
 بی وجدان نیستید؟ که وطن مارا به بیگانه فروخته و روسی
 متجاوز به همکاری و اطمینان شما به حریم عصمت مآتاختند و در
 کشور اسلامی مابدون حتی تجاوز کردند و تمام این ملت
 مظلوم را به خاک و خون کشیدند شما همان بی وجدان بای
 بی عاطفه نیستید؟ مگر هزاران عالم و روحانی و محصل و
 روشن فکر مسلمان مارا به اشک انواع اذیت و تعذیب و

خداوند در این آیات متذکره مجاهدین سرکف امت خاتم الانبیا، را تشویق فرمود
 و ایشان را باستقامت و پایداری و متانت و شکیبایی و رهنمونی و ارشاد فرموده
 می سازد که در ازمنه پیشین نیز مسلمانان ببعیت پیر زمان با کفار و دشمنان
 خدا مقاتله و محاربه کردند و هر قدر مسلمانان با مصائب ضلالت و رنج و غم
 اذیت و مواجه شدند ضعف و سستی از خود نشان ندادند و با کمال استقامت
 و پایداری چهار خود را ادامه داده و سرسازش فرو نهد و پند و سستی و فتوری ^{شان}
 عارض نگشت شما بهترین امت و پیر شما افضل مرسلین است باید امتی ^{بهرتر}
 داده و در همه مراحل این آزمون عظیم موفق تر و مطمئن تر باشید و شما ^{پیچیده}
 ثابته نیت که در پیش آمد مصائب و تلفات از خود ضعف و سستی نشان ^{دهید}
 یا با دشمن سازش و فروتنی نماید از نیاج است که عاشقان دلخواه ^{سنگر}
 نشینان غیرتمند ما با الهام از نیلونه ارشاد درت در مقابل هر مشکل و ^{مصیبتی}
 قوی تر و مستحکم تر و با هر پیش آمد ناگوارگی مواجه می شوند مقاوم تر و ^{مصلحتی}

شکنجه‌های طاقت فرسا، شهید نمودید؟ شما همان بیدنیان
 این پرت نیستید که اوراق قرآن عظیم‌الشان را آتش زده
 و ساجد و معابد را شرابخانه و رقاصه خانه ساختید؟ شما
 دشمنان سرکشت اسلام و قرآن نیستید؟ که در آتش شکنجه
 وحشیانه می‌گفتید کجاست خدای شما بگوئید تا بیاید و شمارا از
 شکنجه، مانجات بدهد؟ شما همان فسادکارهای خانه ویران
 نیستید؟ که بدست یاری با داران خونخوار متجاوز خود تمام
 خانه و کاشانه و شهر و دیار و اماکن مقدس را به خاک راه
 یکبارگزید؟ شما همان جلاخان ستم‌پیشه نیستید؟ که از آغاز
 کودتای اسکاردی خویش تا امروز هزاران مسلمان بیگناه
 مظلوم را در زندان خانه‌های جدید الاحداث کشور به غنیمت
 و شکنجه‌های گوناگون کشته و متباقی را بمنوی تحت اذیت و آزار
 وحشیانه قرازداده اید که تا بر تصور نیست؟ در درشکه

قبلاً بوضاحت ثابت گردید که شما همان کافران قرآن سوز
 دشمنان سرسخت اسلام و بشریت هستید که بدون از
 بن بردن اسلام و مسلمین بد فی ندرید و نیز منظور شما تسلط
 جزا و گسترش مسلک کمونستی و با خدائی است پس امروز
 چه باعث شده است که بسر لطف آمده از اسلام صحبت
 می کنید و می گوئید ما بدین اسلام احترام عمیق داریم .
 آیاتاً هنوز چهره های منحوس شما شناخته نشده ؛ آیاتاً عالم
 اسلام از فجائع فراوان شما اطلاع نیافته است ؛ آیاتاً ظلم و
 قذاری که بر ملت مسلمانان افغان رخ داده است اید و دو ملیون
 مسلمان مظلوم را بدون حق به جرم مسلمان بودن به بهانه
 رسانیدید به این نیزنگ بازی با جبران شدنی است ؛ آیاتاً
 ملت قهرمان افغانان تا انتقام خونم دو ملیون شهید
 بخون خفته خورا از حلقوم ناپاک فرزندان یسین مردوخ

دار برین نکشند خاموش نخواهند نشست ؟ آیا مظلومی را
 که در افغانستان مظلوم مرتکب گردیده اید با پایاں شدنی است
 آیا ترسیم میکنیم تر دیوار مسجد - و افزایش حقوق چند نفر
 پیش نماز و سر جنبانی و ستوری ده نفر روحانی نمای فرمایشی
 بر همه فحاش و مفاسد بی شرمانه شما خط بلان کشید ملت
 غمخور و ستمخور ستم دید را بسازش و گرایش و خواهد داشت
 نجیب نانبجیب که امروز پدر و ازاره مرگ نفس های عاریتی
 خود را می کشد بر علاوه اینکه او بجای مسلمان نیست - کسی
 که بیشتر از همه حرفهای و همقطاران خود به ناز و نعمت کس
 پرورده شده و در کوره آتشین کجی ب همه دار و ندار
 انسانیت را ذوب و جز یک حیوان ناطق نه اسلامیتی و
 نه کرامتی و نه دینی دارد و نه آئینی آیا مسلمان حقیقت آگاه
 و ملت شهید پرور ما فریب و بازی همچو حیوان وحشی بی شعور

را خواهند خورد و در حالیکه ملت مسلمان مادر همه موارد متکی به هدایات
 در بنمودهای قرآنی بوده و قرآن عظیم الشان در زمینه جدّ دستور
 میدهد «لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ»
 سورۀ آل عمران آیه ۲۷ «مسلمانان هرگز دشمنان دین و کافران بی
 دایت را به خود دوست نگرفته مسلمانان دوست مسلمانان است نه کافر
 الحاصل چنین روسا نتیجه گیری کردند و درک نمودند که نجیب بهم مانند
 یک جز اینک چند روزی ایشانرا بدم خود بازی دهد و دیگر حاصل
 در کار او پدیدار نیست و از همه برنامه های مطرح شدۀ خود خبر مایست
 مطلق نتیجۀ مثبتی گرفته توانستند ناگزیر با کمال بی شرمی راه مذکره
 را بر همه ترجیح داده تا در زد و بند های زیر پرده موضوع حل سیاسی
 قضیۀ افغانستان را از طریق مستقیم به نفع خود خاتمه بدهند و
 رزین ناحیه عجالتاً در جہاد مقدس مجاہدین غیرتمند و کارآگاه -
 افغانستان وقف نمایند و سنگرهای داغ شان را به این بهانه

و سر و صد آگاه بشیرمانه و مفتضحانه که روز بنام حل سیاسی در روز بنام
 آشتی ملی و زمانی بنام آتش بس کی طرفه میخوابند که آتش خشم زرمندگان
 بتوان اسلام را سرد و خاموش سازند . منت خدای را
 که مجاهدین سلحشور افغانستان همه با مینش اسلام می و فراست
 ایمانی خود دشمن و دوست را بخوبی تشخیص داده و هر نیرنگ و
 فریبی را به آگاهی کامل تحلیل و تجزیه نمود میدانند که پیروزی
 واقعی و موفقیت همه جانبه شان جز در جهاد مسلحانه بدگر صورت
 متصور نیست و ازین مذاکره های فرسیده جز متوقف ساختن
 جهاد گرم مجاهدین دیگر نتیجه که به نفع اسلام و مسلمین باشد
 پدیدار نیست فلذا ملت مسلمان و مجاهدین قهرمان افغانستان
 که هفت سال را به تنهایی خود با دست تهنی و شکم گرسنه و پایی
 برهنه با این دشمن اسلام و بشریت دست و پنجه نرم کرده و
 قبایل غش شبار و زیماتیک های غول پیکر و فرامی خانه ویران ساز

چلچله های سرسام آور و حملات موشکی و اشتعال آتش بمباران
 های متواتر و حمله های وحشیانه هلیکوپترهای توپ دار و میک
 غروشانم و ریزش گازهای شیمیائی و غیره با نیروی عقیده و ایمان
 و سلاح ناپذیریکه به هیچ عوارضی و مصلحتی به سلاح مدد نمی
 نبوده با روحیه بر آن قویتر جوانمردان و قهرمانان مقاومت نموده
 و نگذاشتند که این قدرت قوی هیکل دنیا با همه وسائل و تجهیزات
 داشت داشته خودنمایی در افغانستان بکشد و بایه خبری
 ترین موفقترین نائل آید - اکنون به هیچ کس اجازه نخوا
 داد تا بدون حضور و موافقه کامل نمایندگان واقعی ملت در تعیین
 سرنوشت شان مداخله نماید و خون پاک و ملیون شهید بخون
 خفته این کشور استمدید را با پایمال مذاکره خود پسندان و فصد
 های مغرضانه خود بنمایند ملت قهرمان و شهید پرور افغانستان
 تا کشور اسلامی خود را از لوث کفر و الحاد پاک و منزه نگاه
 دارد

در ریشه این غده سرطانی که نوشتی را از سر زمین مقدس خود بیک
 قلم قلع و قمع نمایند و تا حاکمیت قرآن عظیم الشان را بر وجه عام و تمام
 در میان اسلامی خود پیاده نکند و تا انتقام خون دو میلیون
 شهید خود را از متجاوزین جنایت کار نگرفته و پرچم باشکوه اسلام
 را بر فراز دور و نزدیک به اهتزاز در نیارند سلاح خود را بر
 زمین نگذارند و محط سنگر شکوهند و پرافتخار خود را ترک
 نخواهند گفت و مستیقین اند که بایر خداوند بزرگ پیروزی نهایی
 از آن مسلمین است و بزرودترین فرصتی مسلمانان شکستند
 ما به آرزوی پاک خود نائیر و با پیروزی نهایی خود باط -
 تجاوزگران روزگار را از پهنای گیتی برخوابند چید
 «ومن الله التوفیق»

حب الوطن من الایمان

وطن منال که اولاد زبده در بر توست جوان و پیر تو همواره یار و یاور توست
 خدا بر دم پاک تو غسیرتی دار که از شہادت نسلت بعش برتر توست
 ز ما در عجب و روزگار در حیرت ز تیغ غیرت خلق شهید پرور توست
 بدوش مرد تو تنها سلاح جنگی نیست دی برادر و یکدم بدوش خواہر توست
 اگر ملاں حبش نیست خالہ بن بید بلاں خالہ عصر زمان سبگر توست
 مثال حمزہ و مانند مالک شتر ہزار سرکلف و جان فدا بشکر توست
 بہر کجا کہ بہ بینی ز شرق و غرب جہان سخن ملت حق پرور و دلاور توست
 کمون کہ روس تجا بزرگتر گستر قتل غارت و اشغال خاک کشور توست
 ز روس شکو نباشد کہ او مسلمان نیست شکایت از دل بی درد ہر برادر توست
 کنون ز از خود و بیگنا انتظار نیست امید خود بخدا کن یار و داور توست
 جوان و پیر تو سگر شین و جلا باز است تمام ملت تو عانہ عسکر توست

شجاعت تو و بی التفاتی احباب: ^{نخ}خط روشن زرینه ثبت در تو ^{ست}
زهی سعادت سنگر نشین سربازت که با صلابت مردان معسکرتو ^{ست}
تو ای همادطن پرزن پروازی که فرد فرد وطن همچو پر بیکرتو ^{ست}

«شهید» کوی ترا روزی مرادی نیست
اسیر کفیر اعمال خود دستمگرتو نیست

... « ما دشمن سخت کمالت وفا دیم » ...

لر بموطن از راهی بر شود خویلا گنم کشور با شکست و نیم پر خویلا
آغو سر پر از عاطفه، مادر خویلا آنجا که کشید همه بال پر خویلا
امروز وطن دستخوش دشمن نیست
فرسوده زیر قدم روس لعین است

بر خیز که خانه ما رو سر نشسته دروازه مسجد برج مانند بسته
خواهند که شو شیرازه تو گشته ملت همه از ظلم و تعدر خسته

بر خیز که تکلیف تو امروز زمین است
مشتاق بدید تو فردو سیر است

می گردند و در قبال همه شتاد و بلیات با استرجاع آستانه حجت کبریا
طلب آفرینش و نصرت از خداوند لایزال می نمایند مجد الله که جهاد عجا

ملت مسلمانان را بر کار مستحکم استوار است که عمده ترین و ملاک آزاران است
و رجوع بنجد اضمین می نماید ملی که شهادت را پیروزی تلقی کرده است

و در آخر موفقیت آن مجانب بود و می تواند که بغرم آهین داراده ^{ناپذیر} خلل
خود حکومت عدل الهی را در سرزمین اسلامی خود بخوشاست و دستخواه ^{پیاده}

اگر مجاهدین سلحشور بشهادت میرسند و اگر سنگر نشینان اشیار مندا مجروح میشوند
اگر دشمنان شکست میهند و اگر احياناً مغلوب و عقب نشینی می کنند و

که گرسنه اند اگر ریزنه اگر تسد می دارند یا تهی دست اند در همه احوال چشم

انتظارشان بجانب رب العالمین خسته و خراوا از کسی بایر نمی خواهند و هم
این شیب و فراز امور و بدل ایام حکم و مصالح الهی محمول و سر تسلیم و ^{انقاد}

بر آستانه اراد لایزال و افری می نهند و از خدا آمرزش میخواهند و از

نصرت و یاری طلبند آری همانطور که در صدر اسلدم و وجود ذی خود

ما سر طیار و سبزنداریم پر در فروختن گازنداریم
جز نصرت حق یاور و زین تنها بجهانیم هم آوازیم

تا فرصت پرور جان چاک نیست
مخوژم ما خور و دود چیه نیست

ما کو دکنه شوی یاکیز ترا دیم ما ششم سر سخت کجوت فسادیم
هر چند که در نجه بیرون قیادیم در برستم گشته بر عا دلوم طف

بار و شتر تنها به همه نهر زمین است

ما را غم دیگر بنوع غم غم دین است

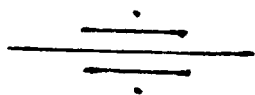
بمناسبت قیام ۲۴ حوت مردم غیرتمند هرات بستانی

بنازم سرو بالای جوان شیر پیکر را
که حیدر وار از جامی کند چوکات خیبر را
هرات باستان اولاد خود داد قربانی
فدای دین و قرآن کرد اولاد دلاور را
بروز بیت چار حوت چون سیل خروشدند
کشیدند از دل و جان نعره الله اکبر را
بضرب چوب و سنگ خویشان را آوردند
قشون بی خدا و تانگ های غول پیکر را
چنان دادند و ادغیرت و یثار و جانبازی
بکه در تاریخ گیتی سرخ رو کردند خاور را

بزور نعره تکبیر و ایمان خدا داری
 بیرون کردند از میدان سپا کفر پرور را
 چنان تازی بر دشمن جوانمرد اسیر کف
 که اندر لرزه افکندند آن روس جنادر را
 فغان و آلام بر شد زار و گاه اتحاد
 گرفتند از شگسته تنگ و کج و خنجر را
 لوار سیر اسلامی فراز آمد به شکر گاه
 به تحت قبضه بگرفتند و ز میکوت و شکر
 چو شاخ بید لرزان شد رو و قصه آرد
 بر ترنم یافت در کاخ کریمین و دود و خلک را
 ازین جریان بر ترنم این چنان غم چیره دل شد
 که از خون جگر هر دم ملوث است بستر را

چنان اوسر زانو شد که تا هنگام جان کشیدن
 نکرد از فضل حق بالا دیگر در زندگی سراسر
 از ان تاریخ تا امروز این مرد را غیر تمند
 بروس بی خدا دادند هر پادشاه و کبیرا
 نجیب بی خدا را گو که ای رو با مکاره
 به مکر و حیده نتوان کج حید خود غضنفر را
 اگر ظلم و ستم کردی جزایش را همی بینی
 ندیده کامیاب هرگز بدینا کس شکر را
 تو آن حادثه بیدینی سراپا منکر از دینی
 سخن از دین و از ایمان نشاید هیچ کافرا
 فریب این سخن بایت خود آنگونه انسانی
 بکه او را ز اهل ایمان بشمرد نیم رود او را

شناسنت مسلمانان که سرتاپا کمونستی
نه قائل با خدا باشی نه شناسی پیغمبر را

«شهید» و غازی! پیامی نیست زین برتر
که ما هنگام پیروزی نگوئید ترک سنگترا

... ((سرفراز تقدیر)) ...

ملوک افغانستان چهارویکایت ملوک زنده ناز و سیدارایت
ملوک مردم حق طرفدارایت ملوک ازین گهنا - که جابرانیت
همه سنگرمقیم همه حماره فریم
همه به پیار زوم همه سودا دین

ملوک خبرتیز جنگ و سیکار ما قیام تر سر ز خلق سیدار ما
جهان بجزیت همه را و قیام ما عشق و خلاص ما - غرم و اسیر ما

کسب افغانستان غفلت و خورمایت
بدون ترکت جنگ به هیچ کس نایست

بشهر خنم قایم هر خلکون نگر ز خنم پیر و جوار خورشید حوین نگر
بجار آرد لب هر خنم نگر چهار مرد را بروز فرستم نگر

زدین سنین خنم دفاع بجای کردند

و فامیشاق خنم پیران کردند

بین چنم هر چکد از دم شیر چنم حکم بر خدا باز کند تیر ما

حیرت عالم شد غیرت و تدبیر ما غار از خنم گذر آید تفسیر ما

اگر کشیم غار را ایم و گشتند شهید

بود پای هر کس مایه فخر و مرید

« بمناسبت قیام اعجاز آمیز ۴۲۲ احت مردم سلخو »

== هرات ==

امروز که روز خوش و هنگام قیام است

خون است و شعار است و هجوم است و پیام است

از فطرت خیز شد گردون بزلزل

لرزنده ازین شور و غناز عرش عظام است

امروز بچش آمد دریای تهمر

وز باده اخلاص بدست همه جام است

سربلک هر رشته در هر قدمی چند

سبز نیل و فرش است که بانا زو خرام است

حضرت پیمبر اکرم و اوصیاء علیقدرش چهره های مرموز و ناشناخته
 در زیر نقاب اسلام با فعالیت از تحریر بی و نفاق افکنی در جهاد مقدس
 مسلمین سنگ اندازی و تخریب داشتند و متعاقباً چهره های شان
 بوسیده و حی و الهمام خداوندی افشا و مشت شان در محضر عموم باز
 و کارشان بفضیحت و رسوائی می کشید - بعد از هزار و چهارصد سال
 وجود با چو عناصر خود فروخته و مادی پرست در صفوف جهادین
 و سنگهای سحر آفرین کار تعجب آور و قابل انکار نبود و مجدداً که از
 جهاد اعجاز مجاهدین چهره های این شکم پرستان دین فروش ملی
 دیگری افشا و صفوف مجاهدین مسلمانان ما مراحل تصفیه
 خود را موفقانه پیورده و چینه کوره حداد غل غش و خبث بکیرا
 بیرون می اندازند و ازین ناحیه دار من پاک جهاد مالک در گذشته
 و بیکار خدا نخواهد گشت بکدام این درویدارها در حقیقت اعجاز و قدرت
 جهاد و حقانیت و خلوصیت مجاهدین مخلص ما را تبیین و برتر گردانند

عشق است که بر سینه هر فرد زند موج
 موج است که گوئی همه سر خنیه خایم است
 از نعره تکبیر هر مین شد لرزان
 از شور هر یوا دل افلاک به کام است
 بر خورسته از جشش مردان سلحشور
 شور یکیه نمایانگر اخلاص تمام است
 رنگین شد امروز زمین یکسر از خرم
 تا عرش برین غلغله و شورانام است
 سروت که از پای در افتاده بهر سو
 غنی است که پر پر شد در کوچه و بام است

امروز خط کفر و مسلمان شده روشن
 در شهر و دیار که در شهرت و نام است
 امروز کمر بسته زن و مرد مسلمان
 امروز قیام همه بر ضد ظلام است
 غوغای احد از صف این صحنه پدیدار
 گوئی صف پیغمبر و اصحاب کرام است
 امروز شد شهر هری صحنه خونبار
 نابودی دشمن همه با غزم و مرام است
 این جنبش تبار بستی در همه ادوار
 روشن گرا سلامت خاص و عموم است

زان حرکت آزادگر کفرستیزان
 تماحال بدانگونه جهاد است و قیام نیست
 برخیز جوانا که درین برهه حساس
 آرام نشستن بتو یک لحظه حرام است
 امروز وطن چشم بازوی تو دارد
 شمشیر درختان تو تا کی به نیام است
 آنسانکه زدی ضربه مرد آید شمس
 سنگرز تو خواهم شکر آن ضربه مدام است
 دانی که سرفخر تو با عرش رسیده
 دانی که به نیای بشر از تو کلام است
 بالیند بازوی تو انامی تو بیکار است
 زار و اح شهیدان بتو هر خط سلام است

«سرمو ۲۴ حوت»

بیست چار حوت آید شکر کنیز از قیام مزد بوم بستان کنیز

ز انبیا شایق صد و جان کنیز زان جوالمرد عزم و قهرمان کنیز

بیست چار حوت آید شکر کنیز
ز قیام مزد بوم بستانی کنیز

آنهرت کویچه در علم و ریخت شهر پر پر و پنا زن

شیرین کافر و سیدم جنگ تن به هر خط و سیر و نایم و طن

بیست چار حوت آید شکر کنیز

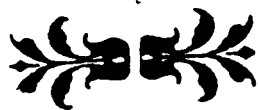
ز قیام مزد بوم بستان کنیز

شد شهید حق آنروز در بهشت از شریک تیرگیان پیکر گلغزار
بی سبزه شایم شد پادشاه در هر درخت جنبه در آن روز حلاله شکار

بیت چو حجت کدر شد ز سر کشید
رزق یارم روز و بوم باستان سر کشید

بر تو قدم سلطه منظر آفرین بر تو لعل بر کف مکتبته ز آفرین
بر تو کسند کشین زدم آفرین بر تو فرزند دلتا بمحشر آفرین

بیت چو حجت کدر شد ز سر کشید
رزق یارم روز و بوم باستان سر کشید

۰ (۲۴ حوت هرات) ۰

هرات ای مسقط الرأس دیران

هرات ای خواجگاه شیرزه شیران

به اولاد تو ز سید قهستانی

ترا شایسته تبریک جہانی

قیام مبیت چار خلقیت

ز آب زندگی ترا ساخت خلقت

ترا نوشاند آب زندگانی

به بخشودست حیات جاویدانی

ز زرم زاد مردان دلیرت

ز غرم پاک هر برنار و پیرت

ز علو ہمت فرزانه خواہر

ز فرزندان جانباز و دلدار

شدہ امروز دنیا در تحیر

ندیدہ کس با خلاصت تغیر

ز روز بیت چار حوت تال

جوانان بسنگر فایغ البال

بہ پیکار جوانمردان خویش

بہ بازوی قوی و شانہ خویش

بہ نیرومندی اللہ اکبر

بہ لطف و نصرت خلاق داور

چنان گشتند بر دشمن طغریاب
 کہ دشمن را نمانده طاقت و تاب
 بجاک تیره مالیدند پورش
 چو شب کردند تار و تیره روزش
 نہ اورا قدرتی واپس خزیدن
 نہ تاب مکنتفس را کشتیدن
 بنارم دست و بازوی دلرت
 شجاعت مندی اولاد شیرت

که بادست تہی سحر آفرین گشت
بردی شہرہ و روی زمین گشت
بہ ایشار و صدقت امتحان داد
ثبات و پایداری را نشان داد
بدنیا غیرت خود عیان کرد
جہان را آزمود و امتحان کرد
میر خوشتن را ساخت روشن
بزور حربہ و شمشیر و جوشن
خود و بیگانہ را از ہم جدا کرد
و جوب ذمت خود را ادا کرد

جهان با یک جهان همدار

نوشت این ماجرا را یادگار

در دوازده ماه هر سحر آفرینت
«شهباز» و غازی سنگر نشینت

xxx

xxx

بیشتر از پیش سقف مسکین می افزاید امروز کافه ملل جهان
 بر تهمی دستی و مظلومیت ملت مسلمانها و میزبوسی و ظالمت ابر
 جنا و رروس آگاهی لازم داشت در عین حال مقاومت و لیرا و پکا
 جوار مردان این ملت جبر عقیده و ایمان بر چیزی دیگری تلقی کرد
 نمیتوانند یکبار هشت ساله ملت تهمی دست افغانست و مقابل
 ترین قدرت جهانی کار عادی و سرسری نیست همین سلاح^{عقیده}
 و ایمان است که بر مدرن ترین سلاح دنیا لب خند میزند و نیرو
 همه نقش بر آب می کند . این همان سلاحی است که رز^{حیثیتش}
 بت ما تراشید بت پرستان از تخانه ما در هم فرو ریخت و
 آتش آسمان خراش زردشتیان به یک قلم خاموش گردید همین^{سلاح}
 بود که از ضربت او ایوان کسری چنان لرزید که بعد هزار و چهار^{سال}
 آثار ضربت و شکست فاش او در کنگره سر بر فلک کشیده^{اش}

الشيخ محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله

الشيخ محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله

الشيخ محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله

ندار کون و نشر آموز فغانم بسبب ۱۲ حجت

درین روز یکم تیغ گواه غیرت مردنم مانده است
درین روز یکم ز ظلمت گما قیام محو فغانم شست
درین روز یکم مردان اهری نزار مر حبا از آسمان رست

درین روز یکم چشمه تمیان ببار آفتاب خورشید دولتم بود
درین روز یکم در جاده راهی بخشم غلطی صد نوحه بلند بود
درین روز یکم صد هزار دایغ نوحه بلند فغان بود

تو میدرخش از اندام اکنون بر اینم چایا مبار مانده است
تو میدرخش مینو ناممکنم بهر هم و بر هجرت کنانم است
تو میدرخش در کج محسّر چه حال بر سر زندانیا نم است

خدا در آینه شکستیم که مادر پیش سر برید
 بآن فرهادی طفندم جگر کند که بر مادر بهر جان و دیدند
 بآن سنگ نشینان دور که از غیرت حمار آفریدند

از لطف و حد و پیوند
 بد لها مهر و الفت افزند کن
 لوار دین پاکت را بر فراز
 بهر جوشمن دین از بهن کن
 بکاخ بخدایان لرزه انداز
 کرملین به ملکیم سرنگون کن

من از آن چه شیرانم که جان
 بتن دارم ز شتن برنگردم
 که تا یک شور و شادانم
 بدور از صحنه سندر نگردم
 نه ساز شرمی ندیرم نه مدارا
 بر دسروم یکجا چاکر نگردم
 می بایستم بتر شد و خار
 ز بستر مردم رنگ عار
 از سیر تفند و یار و تنگ
 ز بستر مردم رنگ عار
 مهینه بدست کرد و عار

«شهید» زندام تا روز محشر
شهادت از برایم افتخار است

... (سرود ۲۴ حوت) ...

پسر هرانا بتو این مبارک
بتو آفرین تحسین تو جبار مبارک

شد غر و غلاست تمام خلق روشن
بتو افتخار و تبرک بتو عطا مبارک

پسر هرانا بتو این قبا مبارک

بتو آفرین تحسین تو جبار مبارک

چه خوش است ایاد بود قیام خنن
زهرابستان و پان قهرمانش

ز شجاعت و دلیریش یار
که ز خود نمودن هر نسل کاروانش

پسر هرانا بتو این قبا مبارک

بتو آفرین تحسین تو جبار مبارک

ملول از قبا بفرست افتخار است قبا در میراث اشتباه مرعاند نگرود

تو همادیر مرد که بسنگ چوب قوس سر و سنجید از بدین حد نمودی
بطریق و مرد به شجاعت و قوت تو حقوق دین خاکست همه

پسر هرا و انا تو این قبا مبارک

تو آفرین تحسین تو مبارک

تو لایق اوشیا تو در جود است و زیبا عنوان قهرمان مقام سرفرازی

تو مسلمان به افتخار دارند تو مرد میفرستند همه شهید غازی

پسر هرا و انا تو این قبا مبارک

تو آفرین تحسین تو مبارک

... ((دعا و نیایش)) ...

آهی باشک‌تیمی که جز تو دیگر برش ساینه‌ای ندارد
بان مادری چو مرغ فرزند دیگر قصه و داستانی ندارد

آه ضعیف ز پا فرستاد که در هیچ جا خانمانی ندارد
فریاد مجروح آغشته در خون که مرهم گرو پاهای پانی ندارد

بخواب چشم آن پیر مرد که خم گشته پشت و توانی ندارد
فریاد آن ملتی خفته در خون که عیال از تو کشتیباری ندارد

بانی که در زیر مبار دمان
 مست به جا استخوانی ندارد
 به آه غریبی که از مینوای
 بر فرو شبان لقمه نماند دارد

بفرای آن بی فاع شمش که یک سخط امس بانی ندارد
 پشنگر نشینی که میدان سنگر بمثل اش دیگر قهرمانی ندارد

بآن نوجوانان در خون طبعیده
 گزینی چو او نوجوانی ندارد
 بزدانی که رشک ستمگر
 بجز اشک داد و فغانی ندارد

بخون شهیدان گلگون قبا بی که در را عشق تو جان ندارد
ای الهی اگر نیک کردیم اگر بد پذیر عذر ما که پوشش بدی

تو ما را ز کتم عدم فردی بگردار نیک و بد با خبری
توانی که ما را ز رحمت بخشی توانی که ما را عیسیا بگیری

به تقصیر ما منکرای رب دانا که دانا، ابرار مانع الضمیر
بگیر از ره رحمت دست ما که از پا افتادیم و تو دستگیر

ازین رنج و هر دم «شهید» بجائی
که پرورگار تقدیر و نصیر

بوضاحت مشا هدی شود همین سلاح بود که قیصر روم با
 همه دبدبه و شمشیر آستانه بوسا سلام آمده و هر قل سلطان
 عظیم روم جز راه فرار چاره برقرار خود سراغ کرده نتوانست
 به نیروی همین سلاح پرچم اسلام بر بام ^{فراز} شرق و غرب جهان
 به اهتزاز در آمده و گلبانگ الله اکبر مجاهدین یکتا پرست بر
 بام دنیا همه پیروان ادیان باطله را بسزنگونی و زبونی مواجه
 ساخت همین سلاح بود که در غزوه احزاب تمام احزاب ^{سلامی} غرایب
 که بر امم دین اسلام کمر بسته بودند همه را به یک نعره بیک
 منهدم و ایشان را برور آیام از صفحہ روزگار بر انداخت این
 سلاح سلاحي است که نه مال شرق و نه مال غرب بوده بلکه
 سلاحي است از آن مسکین که برور آیام کاخ استلبار جهانی
 را ویران و اسلام عزیز را در همه مناطق و قلم رگیتی سر بلند و
 بشکوفانست ختنی است .

(٧٠)

بسمه تعالی

اعتراف روس به بجایت کاری و ازله عجز و ناتوانی

روس میگوید که من در کشور افغانستان
کشورهای کزوی ندیدم ساهها
بی سبب یکبارگی بر دم در آن کشور هجوم
رخیتم در سرزمینش ناگهان دیوانه وار
درست یار ندیدم لعل و غارت و غیاگری
تا تو دلتهم بر ندانم فلندم بی گناه
پاره کردم به سلس سینه عروس سفید
پاره با سر نیزه کردم پیکر صد طفل زار
منبر ارشاد را از هزار بازی ساه ختم
دلتاب سمانی آتش لیغا زدم
حلقه های دوش دین را کندم از بنیان و بیخ
جاگزین کردم بجای دوش قرآن موسیقی
مردم مظلوم را آذره کرزم از وطن
کردم از خون سمان دست و پای خویش رنگ

در دیار سرخیز و حق پرست باستان
غیر خوش همجواری آشکارا و نهان
دو ختم چشم طمع بر کینه و فاش عیان
با بیان وضعی که مرکز کش نمی بردین گمان
تکت چون ز تو مکیدم خون آن بیچارگان
باشکنج فانه کشتم عده روز و شبان
ر نیزه نمودم به خنجر پیکر عورت و جوان
پیش مادر سر بریدم هزار از کودکان
سجد و محراب را رقصه گاه با نوان
در نگاه علم دین را ساه ختم های عزان
مذهب و قرآن دین تکت بر دم از میان
بی خدایان ساه ختم بارس قرآن پاستبان
دور کردم عویسی را از دیار و فامان
ساختم در موکنا و گوشه جوی خون روان

سر بریدم عالم درو مانی و ملا و شیخ
 از مواد شیمیائی ریخته در مرز و بوم
 بیت مین را با خاک و خون کشیدم روز و شب
 روزگار این غریبان تیره شد مانند شب
 ناگهان ایر شهر مردان قدم کردند گشت
 نعره تبلیغشان بلند ما را سرنگون
 ضربه بر پیکر ما کرده دارد پی به پی
 مانند استیم ز اول کاین کشوران دهر
 بیت و جاحوت یکدم ریخت بر ما همچو سیل
 کشته سر باران ما را با فتنه و جنگ و جوب
 از هجوم این تپهستان دران هنگامه رفت
 ناگزیر آمد همه تسلیم مردان دلیر
 یاتگان فرقه با دله اگر فتح شده
 شد مسلح هوکی از یاتگان بر سلاح
 واقعا کاین شهر مردان مردم با غیر تنه
 مدت یو سال این بان کرکمان در سنگرند

غارت و ظلم رستم کردم بمقدار توان
 ساختم هر خانه و قریه را به بار دمان
 فیر کردم بر سرشان از زمین و آسمان
 در میان خون قاتلش موخت صدها دودمان
 بر سر ما حمل و درگشتند با سیف و سنان
 ضربت شمشیرشان از دشت ما را در زبان
 حمل بر شد ما کرده پیدا و نهان
 هوکی در محن پیکار گشت چون شیر زبان
 آنچنان سیلی که بر دل است از شرع و بیان
 تا که بر شد از قشون سرخ دلو و الامان
 ناله و فریاد مردوران ما تا که کشتان
 ریخت خیل سلیمان از مو طرف و یاتگان
 نعره تبلیغ بر شد تا به غنیمت آسمان
 بعد از آن هوکی لبوی سنگر حق شد مردان
 ملت با عزت و با شجاعت و تدبیر و شال
 دلم با بشا و مردی نزد دنیا و مقان

ملت با شوکت اند و ملت با عزت نه
 ما ز دست این سحشوران به بینی آیم
 هرقدر آورده نیرد هرقدر کردیم ضایع
 لذتش را ازین پیش قدرت پیکار نیست
 زان بسبب نجیب بجات چاره جو
 در میان بکنند با نیرنگ طرح آشتی
 ما سمانیم و طرح آشتی سحر دلمایم
 خالتان را به دله دار و مردم تان منتظر
 خرد بیکو کرات ما با سلیس به ازش گریست
 باز گردید ای سمانان با غمش وطن
 حالیا بنظر مردم در جواب این دغل
 ای نجیب کفایت ای کرم کفایت لعین
 از خدا بیگانه و با شرع الور کینه توز
 عضو فعال کجی ظالم کافر سرشت
 آستان لبس کریمین مان شاگرد جف
 آفرای بی عقل قدش از ثنوی پریم که تو

هر کسی در رزم و پیکار است لیل و قهرمان
 بیش ازین را نمانده لطافت و تاب و توان
 عاقبت این کار آمد آشنا با استخوان
 چاره در کار ما کن ای نجیب کار دان
 بسته بهر چاره این ما را محکم میان
 لای سمانان دور از کشور افغانستان
 بر که آید باز بهت دهیم در دلمان
 سوی ملک کشور خود باز گردید شادمان
 هر که آید سوی ما داریم از وی رستمان
 میدهد روسی شمار منزل و پوشاک و نان
 با چه هسته لال و منطق جمله بکشید زبان
 ای که معروفی بخادشتی با کثافت صیوان
 می گذاری پیش لعین سرخاک و آستان
 خلقی حق ناشناس و ملحد عمرو و مان
 کافر می کشی و این فرد بی نام و نشان
 کبیتی کا اعلان صلح و آشتی کردی بهمان

تو سر قرص پای یا مگر کون پیاز
 ی شناسه عالم، یا تو را حق ناشناس
 دعوی ایمان تو را اف نه عالم نمود
 و میزنی حلقه لرا چون الراج بارش
 بیش شیران باشد بای دج و غل
 دام تزدیرت بجای دیگر گشته ده ساز
 مایه ستود تو گر هجرت نمودیم از وطن
 حالیا ما را لبوی خاک ماحضت سنا
 ما ز پیرین و آئین قصد هجرت کرده ایم
 پیرین خویش ما را رهی سنگر شدیم
 تا نگرده بین حق در کشور ما گزین
 تا نازیم ریشه ایمار قطع از وطن
 تا نگرده بین ما همچو آب بنی مستقل
 تا نگرده کار ما بر محور دین استوار
 تا نگریم انتقام فلولی کفایتیون شبیه

کاینقدر گوئی بباله صلح و سازش درستان
 کی مسلمان گشته ای اینگونه مفت و رایگان
 شد که گشتان دنیا با تو یکسر بد کمان
 گاه گوئی رینین و گاه گوئی آسینان
 ای دغل باز مرور رود تر روز میان
 چون حمیه که عناق را بلند است آشیان
 یا بنده میر تو کردیم ترک خاک و خاکان
 ورنه تا کی سبکی بازی بمثل کور کمان
 بر رضای خالق و پیر و دگار انس و جان
 ما بدستور خدا بگذشته ایم از مال و جان
 تا نگرده حکم قرون بر سر ما سایبان
 تا نگرده کشور از جنگال ظالم و امان
 تا نگرده نوبهار فتنه در کشور خزان
 تا نگرده روس کا فر خارج از فغانستان
 نیستیم از سنگر و پیکار بر حق شرگران

ای کجاست فرد لشکست این مقامت
 گر تو فکر صلح داری موسی در خانه چیست
 کی خود را بازی بحالت مردم آگاه ما
 روس کا هر را بگو کی ظالم بید لوگر
 بی سر دمانه کردی کشور آزلو
 کشور آباد ما را سفتی ملک تو نه خاک
 باز میجو همی که عامل گیر سازی مجدد
 با تو می صلیم تا نیم رستی در پیر است

بر کمال و دلشست لب چند دارد طفلکان
 مہت برین با تو کیسر مثل کار احقان
 مہت برین با تو کیسر تا سر بحر نقص در میان
 ساختی ما را پیر شونی بنایت لاله دان
 ایمن از بید لو ظلمت نیست یک پیر و جوان
 عده را بیجا سو کردی عده را بی فغان
 دور سازی از کنار سنگر آتش فشان
 از شہید و غازی آفرین شعار شاکیان

B
3.534

SAY

715

cp.1.

مزار محمدش عالی مقام خواجہ ابوالدین
در بسات که توسط بمبار دمان تاجا و گران
روسی ویران شده است.

ایوان، آرا نگاه علامه امام فخر الدین
رازی که قسطنتی از آن توسط بمبار دمان
روسی ویران شده است.

قلعه اختیاء الدین (ادگ قدیم) شهر باستان هرات

گنبد تاریخی گوهرشاد بیگم در کپسان شهر
که به اثر بمبار دمان وحشیانه روسها
تخریب گردیده است.

مسجد جامع قریه حوض کرباس بعد از
بمبار دمان وحشیانه روس های سفاک

ناشر: بخش فرهنگی حوزه جنوب غرب جمعیت اسلامی افغانستان. پشاور

گراوه بخاطر ۲۵ هزار شحید

۲۴ جوت ۱۳۵۷ هرات قهرمان

پس ای نجیب بی نجا بست و ای خسر و باخته
 گمراه ترا در ساحه شجاعت و شهامت این ابر مردان روزگار
 بحال ترفنده و نیزنگ نبوده به تست تا از ماجرا ننگین و صحنه های
 شرم آور ترکی و این ویرک لعین پند و عبرت گرفته و الا
 عنتریب سر نوشت شوم خود را مانند آن سه لعین در خواهی
 یافت و بدرک اسفل خواهی شتافت زیرا قیام این مردم خدا
 پرست قیام خدائی بوده و هیچ نیزنگ و فسق و زور و زور و
 تذویری بر حریم مقدس این قیام خدائی اثر بخشش نمی تواند
 چنانچه قیام سعادت ساز ۲۴ حوت ۱۳۵۷ مردم سلحشور هرات
 و جنبش های پای پی سائر ولایات و استان های افغانستان
 مؤید و مثبت همه مطالب فوق بود و نمودار احساسات
 که بر مبنای عقیده و ایمان راسخ استوار بوده و همانا آن نهفت
 ایمانی و قیام خدائی و الا تر از آن است که مراسم و بزرگداشت

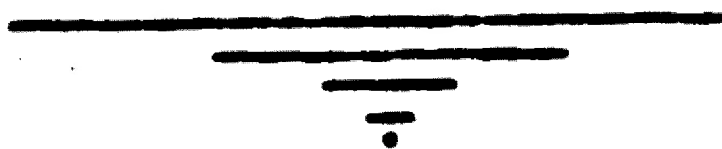
های مامعرف واقعی آن شده بتواند و این جنبشی است که نه تنها ماسلمانان ستمدیده ازان استقبال و یاد آوزی میکنیم بلکه امروز حلقه های ملکوتی وفرشته گان افلاک بافتخار و بار بود از مقام شامخ وایشارمندی های عاشقانه امت حق پرست خاتم الانبیاء این زمزمه را سر خواهند داشت و مراسم بیاد بود آن قیام حیرت زار در ملا اعلی برگذار خواهند نمود .

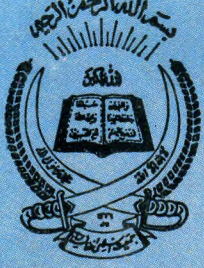
مادر حالیکه این افتخار شایسته را به همه مسلمانان به خصوص بر مردم حق پرست و شجاعتمند هرات تبریک میگوئیم بر روان همه شهدار راه حق بوثره قربانیان ۲۴ حوت ۱۳۵۷ هجری باستانی درود میفرستیم .

پیروز باد اسلام ، مظفر و منصور باد کافور

رزندگان جان بر کف اسلام در سنگرائی

حق علیه باطل .

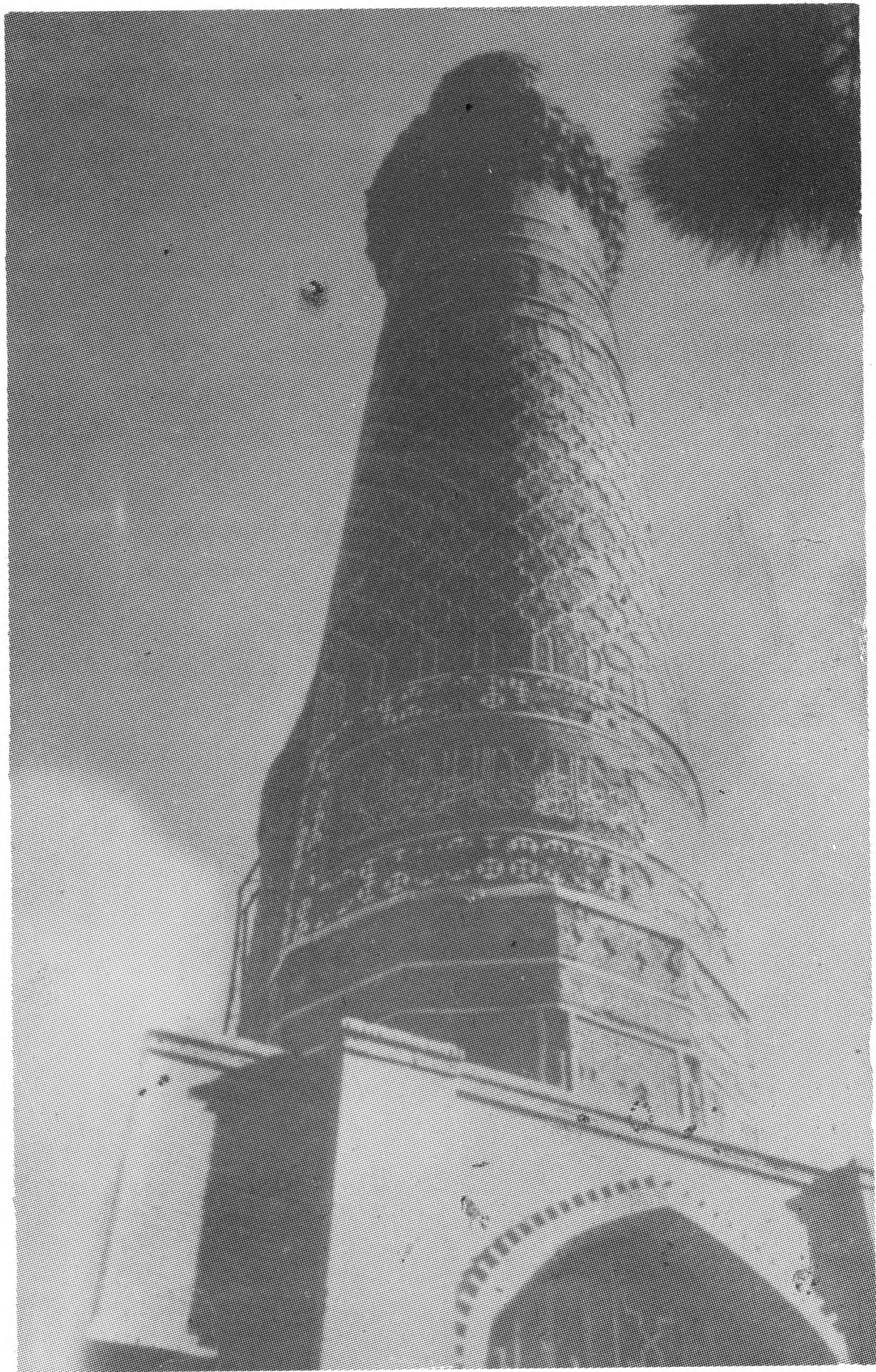

بیت چار حمت حساب مالجو : راز صلا اعتصاب با جو
اینه لوجو اوزر که در ایام دهر : یادگار انقلاب مالجو

بناسبت قیام توفند ۲۴ حوت ۱۳۵۷ هرات

اثر مولوی سید محمد عمر "شهباز"

تاریخ چاپ ۲۴ حوت ۱۳۶۵

منار مدرسه فخر المدارس بهر آن قیل از ویرانی امارتین او آخر توسط بمباردمان
های روسها و سفاک تحریر گردیده که در لیشته اول کتابچه مشاهده منکنید.

بیت چار حمت حساب مالجو : راز خدا اعتصاب مالجو
این مالجو روزی که در ایام دهر : یادگار انقلاب مالجو

مناسبت قیام توقده

۲۴ حوت ۱۳۵۷ هرات

از مولوی سید محمد عمر «شهید»